

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2019 m. kovo 27 d.*

„Apeliacinis skundas – Dempingas – Kinijos kilmės arba iš Kinijos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (t. y. elementų) importas – Galutinis antidempingo muitas – Reglamentas (ES) Nr. 1225/2009 – 3 straipsnio 7 dalis – 9 straipsnio 4 dalis – Reglamento (ES) Nr. 1168/2012 taikymo apimtis laiko atžvilgiu“

Byloje C-236/17 P

dėl pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį 2017 m. gegužės 8 d. pateikto apeliacinio skundo

Canadian Solar Emea GmbH, įsteigta Miunchene (Vokietija),

Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., įsteigta Čangšu (Kinija),

Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., įsteigta Luojango (Kinija),

Csi Cells Co. Ltd, įsteigta Sudžou (Kinija),

Csi Solar Power Group Co. Ltd, buvusi *Csi Solar Power (China) Inc.*, įsteigta Sudžou,

atstovaujamos *advocats* J. Bourgeois ir A. Willems, taip pat *advocaten* S. De Knop, M. Meulenbelt ir B. Natens,

ieškovės,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Sąjungos Tarybai, atstovaujamai H. Marcos Fraile, padedama *avocată* N. Tuominen,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Europos Komisijai, atstovaujamai N. Kuplewatzky, J.-F. Brakeland ir T. Maxian Rusche,

įstojusiai į bylą šaliai pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro ketvirtosios kolegijos pirmininko pareigas einantis septintosios kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai K. Jürimäe ir C. Lycourgos (pranešėjas), E. Juhász ir C. Vajda,

generalinis advokatas E. Tanchev,

* Proceso kalba: anglų.

posėdžio sekretorė L. Hewlett, pagrindinė administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2018 m. birželio 20 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2018 m. spalio 3 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Savo apeliaciniu skundu *Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd* ir *Csi Solar Power Group Co. Ltd*, buvusi *Csi Solar Power (China) Inc.* (toliau – *Csi Solar Power*), prašo panaikinti 2017 m. vasario 28 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Canadian Solar Emea ir kt. / Taryba* (T-162/14, nepaskelbtas Rink., toliau – skundžiamas sprendimas, EU:T:2017:124) tiek, kiek šiuo sprendimu Bendrasis Teismas atmetė jų ieškinį, kuriuo siekiama, kad būtų panaikintas 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1238/2013, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams) nustatomas galutinis antidempingo muitas ir laikinojo muto galutinis surinkimas (OL L 325, 2013, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas), tiek, kiek jis taikomas ieškovėms.
- 2 Savo priešpriešiniu apeliaciniu skundu Europos Komisija prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo Bendrasis Teismas atmetė jos pateiktą nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą ir padarė teisės klaidą aiškindamas 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51, toliau – Pagrindinis reglamentas).

Teisinis pagrindas

Pagrindinis reglamentas

- 3 Pagrindinio reglamento 1 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyta:

„2. Produktu dempingo kaina yra laikomas produktas, jeigu jo eksporto į Bendriją kaina yra mažesnė nei palyginamoji panašaus produkto kaina įprastomis prekybos sąlygomis eksportuojančioje valstybėje.

3. Eksportuojančia valstybe paprastai laikoma produkto kilmės valstybė. Tačiau ja gali būti tarpinė valstybė, išskyrus, pavyzdžiui, kai produktas yra tik pervežamas per tą valstybę arba kai nagrinėjamas produktas negaminamas toje valstybėje arba kai toje valstybėje tokiems produktams nėra palyginamosios kainos.“

- 4 Šio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkte nurodyta:

„Importuojant prekes iš ne rinkos ekonomikos valstybių, normalioji vertė apskaičiuojama pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę, arba pagal kainą, taikomą importuojant iš tokios trečiosios valstybės į kitas valstybes, įskaitant Bendriją, o jei tai neįmanoma – remiantis kuriuo nors kitu pagrįstu pagrindu, įskaitant už panašų gaminį Bendrijoje faktiškai sumokėtą arba mokėtiną kainą, kuri prireikus tinkamai pakoreguojama, kad būtų įskaičiuojama pagrįsta pelno norma.

Atitinkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė parenkama pagrįstu būdu ir tinkamai atsižvelgiant į visą atrankos metu pateiktą patikimą informaciją. Be to, atsižvelgiama į terminus; kada tinkama, pasirenkama trečioji rinkos ekonomikos valstybė, kuri yra to pačio tyrimo objektu.

Pradėjus tyrimą, tiriamosioms šalims iš karto pranešama apie pasirinktą trečiąją rinkos ekonomikos valstybę ir suteikiamas 10 dienų laikotarpis pastaboms pareikšti.“

- 5 Pagal minėto reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą „pateiktas prašymas pagal b punkto nuostatas turi būti išdėstomas raštu ir jame turi būti pateikta pakankamai įrodymų, jog gamintojas dirba rinkos ekonomikos sąlygomis“, ir šiuo atžvilgiu atitinka aiškiai išvardytus kriterijus. Šioje nuostatoje taip pat nurodyta:

„Po specialių konsultacijų su Patariamuoju komitetu ir Bendrijos pramonei suteikus galimybę pareikšti pastabas, per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios nustatoma, ar gamintojas atitinka minėtus kriterijus. Šis nustatytas statusas išlieka viso tyrimo metu.“

- 6 To paties reglamento 3 straipsnio „Žalos nustatymas“ 6 ir 7 dalys suformuluotos taip:

„6. Pateikus visus 2 dalyje minimus susijusius įrodymus turi būti akivaizdu, kad importas dempingo kaina sukelia žalą, kaip apibrėžta šiame reglamente. Ypatingai turi būti akivaizdu, kad 3 dalyje apibrėžtas kiekis ir (arba) kainos sukėlė 5 dalyje nurodytą poveikį Bendrijos pramonei ir kad šį poveikį galima apibrėžti kaip materialinį [reikšmingą].

7. Taip pat turi būti nagrinėjami ir kiti, be importo dempingo kaina, žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro neigiamą poveikį Bendrijos pramonei, siekiant, kad šių veiksnių padaryta žala nebūtų priskiriama importui dempingo kaina pagal 6 dalį. Tokio pobūdžio veiksniai gali būti: ne dempingo kainomis parduodamo importo kiekiai ir kainos, paklausos sumažėjimas ar vartojimo tendencijų pokyčiai, prekybos apribojimai ir konkurencija tarp trečiosios valstybės ir Bendrijos gamintojų, technologijos pažanga, Bendrijos pramonės eksporto plėtra ir gamybos našumo augimas.“

- 7 Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalyje, susijusioje su galutinių muitų nustatymu, nustatyta:

„Kai galutinai nustatyti faktai įrodo, kad yra dempingas ir jo padaryta žala bei dėl Bendrijos interesų reikia įsikišti pagal 21 straipsnį, [Europos Sąjungos] Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, pateiktu pasikonsultavus su Patariamuoju komitetu, nustato galutinį antidempingo muitą. Taryba priima pasiūlymą, jei ji paprastąja balsų dauguma nenusprendžia atmesti pasiūlymo per vieną mėnesį nuo tada, kai Komisija jį pateikė. <...> Antidempingo maito suma neviršija nustatyto dempingo skirtumo, tačiau ji turėtų būti mažesnė už šį skirtumą, jei šio mažesnio maito pakaktų Bendrijos pramonei padarytai žalai pašalinti.“

- 8 Pagrindinio reglamento 17 straipsnyje numatyta:

„1. Tais atvejais, kai skundo pateikėjų, eksportuotojų, importuotojų, produkto tipų ar sandorių yra labai daug, tyrimo mastas gali būti apribotas: arba tyrimui atrenkant tiksliai pagrįstai nustatytą šalių, produktų ar sandorių pavyzdžių skaičių, kurie pagal atrankos metu turimą informaciją yra statistiškai tinkami, arba tiriant didžiausią tipišką produkcijos, pardavimo ar eksporto kiekį, kurį galima pagrįstai ištirti per turimą laiką.

<...>“

- 9) 2012 m. gruodžio 12 d. buvo priimtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1168/2012, iš dalies keičiantis Reglamentą Nr. 1225/2009 (OL L 344, 2012, p. 1). Reglamento Nr. 1168/2012 1 straipsnyje nustatyta:

„[Pagrindinis reglamentas] iš dalies keičiamas taip:

- 1) 2 straipsnio 7 dalis iš dalies keičiama taip:

- a) c punkto priešpaskutiniame sakinyje žodžiai „per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios“ pakeičiami žodžiais „paprastai per septynis mėnesius, bet ne vėliau kaip per aštuonis mėnesius nuo tyrimo pradžios“;
- b) papildoma šiuo punktu:
„d) Jeigu Komisija pagal 17 straipsnį apriboja tyrimo mastą, sprendimai pagal šios dalies b ir c punktus priimami tik dėl šalių, įtrauktų į tyrimą, ir dėl gamintojų, kuriems pagal 17 straipsnio 3 dalį taikomas individualus režimas“;

- 2) 9 straipsnio 6 dalies pirmasis sakinyje pakeičiamas taip:

„Jeigu Komisija pagal 17 straipsnį apriboja tyrimo mastą, antidempingo muitas, taikomas importuojamiems eksportuotojų ar gamintojų, kurie pranešė apie save pagal 17 straipsnį, bet nebuvo įtraukti į tyrimą, produktams, neturi būti didesnis už vidutinį svertinį dempingo skirtumą, nustatytą atrinktoms šalims, neatsižvelgiant į tai, ar toms šalims taikoma normalioji vertė buvo nustatyta remiantis 2 straipsnio 1–6 dalimis ar 2 straipsnio 7 dalies a punktu.““

- 10) Pagal Reglamento Nr. 1168/2012 2 ir 3 straipsnius šis reglamentas taikomas visiems naujai pradedamiems ir visiems dar nebaigtiems tyrimams nuo 2012 m. gruodžio 15 d. ir jis įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*. Jis buvo paskelbtas 2012 m. gruodžio 14 d.

Ginčijamas reglamentas

- 11) Ginčijamo reglamento 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad importuojamiems Kinijos kilmės arba iš Kinijos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams arba plokštėms iš kristalinio silicio ir tam tikrų rūšių elementams, naudojamiems fotovoltiniuose moduluose arba plokštėse iš kristalinio silicio, priskiriamiems prie 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382) I priede pateiktos Kombinuotosios nomenklatūros (redakcijos, taikytinos priimant ginčijamą reglamentą) tam tikrų kodų, nustatomas galutinis antidempingo muitas. To straipsnio 2 dalyje nustatytas galutinis antidempingo muitas taikomas minėto straipsnio 1 dalyje aprašytų produktų, kuriuos pagamino šio straipsnio 2 dalyje išvardytos bendrovės, neto kainai Europos Sąjungos pasienyje prieš sumokant muitą.
- 12) Pagal ginčijamo reglamento 3 straipsnio 1 dalį, taikomą tam tikriems pagal šia kombinuotąją nomenklatūrą apibūdintiems produktams, dėl kurių išrašytos bendrovių, kurių išsipareigojimus priėmė Komisija ir kurių pavadinimai įtraukti į 2013 m. gruodžio 4 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimo 2013/707/ES, kuriuo patvirtinamas pasiūlyto išsipareigojimo, susijusio su antidempingo ir antisubsidijų tyrimais dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (t. y. elementų), priėmimas galutinių priemonių taikymo laikotarpiui (OL L 325, 2013, p. 214), priedą, sąskaitos faktūros, importuojamiems produktams, deklaruojamiems kaip išleistiems į laisvą apyvartą, ginčijamo reglamento 1 straipsnyje nustatytas antidempingo muitas netaikomas, jei laikomasi tam tikrų sąlygų.

- 13 Ginčijamo reglamento 3 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad priimant prekių išleidimo į laisvą apyvartą deklaraciją atsiranda skola muitinei, jeigu nustatoma, kad nebuvo laikomasi vienos ar daugiau to straipsnio 1 dalyje nurodytų sąlygų arba jeigu Komisija atšaukia priimtą įpareigojimą.

Ginčo aplinkybės

- 14 Ieškovės priklauso *Canadian Solar* grupei. *Canadian Solar Manufacturing (Changshu)*, *Canadian Solar Manufacturing (Luoyang)*, *Csi Cells Co.* ir *Csi Solar Power* yra elementų ir fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio eksportuojančios gamintojos. *Canadian Solar Emea* pristatoma kaip jų Sąjungoje įsteigta susijusi importuotoja.
- 15 2012 m. rugsėjo 6 d. Komisija paskelbė *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* Pranešimą apie antidempingo tyrimo dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (t. y. elementų ir plokštelių) inicijavimą (OL C 269, 2012, p. 5).
- 16 *Canadian Solar* grupė bendradarbiavo šiame tyrime.
- 17 2012 m. rugsėjo 21 d. ieškovės pateikė prašymą, kad jos būtų atrinktos būti pavyzdžiais, numatytais Pagrindinio reglamento 17 straipsnyje. Tačiau šis prašymas nebuvo patenkintas.
- 18 Kartu 2012 m. lapkričio 8 d. Komisija paskelbė *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* Pranešimą apie antidempingo tyrimo dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (t. y. elementų ir plokštelių) inicijavimą (OL C 340, 2012, p. 13).
- 19 2012 m. lapkričio 13 d. ieškovės, kurios yra eksportuojančios gamintojos, pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalį b punktą pateikė prašymą suteikti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą (toliau – RER).
- 20 2013 m. sausio 3 d. Komisija pranešė ieškovėms, kad šie prašymai nebus nagrinėjami.
- 21 2013 m. kovo 1 d. Komisija priėmė Reglamentą (ES) Nr. 182/2013, kuriuo nustatomas reikalavimas registruoti importuojamus Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamus fotovoltinius modulius iš kristalinio silicio ir jų pagrindines sudėtines dalis (t. y. elementus ir plokšteles) (OL L 61, 2013, p. 2).
- 22 2013 m. birželio 4 d. Komisija priėmė Reglamentą (ES) Nr. 513/2013, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams ir plokštelėms) nustatomas laikinasis antidempingo muitas ir iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 182/2013 (OL L 152, 2013, p. 5, toliau – Laikinis reglamentas).
- 23 2013 m. rugpjūčio 2 d. Komisija priėmė Sprendimą 2013/423/ES, kuriuo priimamas pasiūlytas įsipareigojimas, susijęs su antidempingo tyrimu dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš jos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (t. y. elementų ir plokštelių) (OL L 209, 2013, p. 26), kurią pateikė grupė Kinijos bendradarbiaujančių eksportuojančių gamintojų, kurie išvardyti to sprendimo priede ir tarp kurių, be kita ko, yra *Canadian Solar Manufacturing (Changshu)*, *Canadian Solar Manufacturing (Luoyang)*, *Csi Cells Co.*, ir *Csi Solar Power* kartu su Kinijos įrenginių ir elektronikos gaminių importo ir eksporto prekybos rūmais (toliau – CCCME).

- 24 Tą pačią dieną Komisija priėmė Reglamentą (ES) Nr. 748/2013, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 513/2013 (OL L 209, 2013, p. 1), siekdama atsižvelgti į Sprendimą 2013/423. Iš esmės Reglamento Nr. 513/2013, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 748/2013, 6 straipsnyje numatyta, jog šiame reglamente įtvirtintiems tam tikriems importuotiems ir į laisvą apyvartą išleistiems produktams, dėl kurių išduotos bendrovių, kurių įsipareigojimus priėmė Komisija ir kurios išvardytos Sprendimo 2013/423 priede, sąskaitos faktūros, netaikomas minėto reglamento 1 straipsnyje nustatytas laikinas antidempingo muitas, jei laikomasi tam tikrų sąlygų.
- 25 2013 m. rugpjūčio 27 d. Komisija atskleidė esminius faktus ir aplinkybes, kuriais remdamasi ji ketino siūlyti nustatyti antidempingo muitus importuojamiems Kinijos kilmės arba iš Kinijos siunčiamiems moduliams ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams).
- 26 Po galutinio antidempingo ir antisubsidijų tyrimų faktų atskleidimo eksportuojantys gamintojai ir CCCME pateikė prašymą iš dalies pakeisti pradinį įsipareigojimo pasiūlymą.
- 27 2013 m. gruodžio 2 d. Taryba priėmė ginčijamą reglamentą. Kadangi *Canadian Solar* grupės eksportuojantys gamintojai bendradarbiavo atliekant antidempingo tyrimą, tačiau nebuvo atrinkti pagal Pagrindinio reglamento 17 straipsnį pavyzdžiais, jie buvo įtraukti į ginčijamo reglamento I priedą. Pagal šio reglamento 1 straipsnį bendrovės, kurios buvo įtrauktos į šį sąrašą, buvo apmokestintos 41,3 % antidempingo muitu. Jeigu tenkinamos tam tikros sąlygos, minėto reglamento 3 straipsnyje buvo įtvirtintas importuotų produktų, dėl kurių išrašytos bendrovių, kurių įsipareigojimus priėmė Komisija, kurios išvardytos Įgyvendinimo sprendimo 2013/707 priede ir tarp kurių buvo šios eksportuojančios gamintojos, sąskaitos faktūros, atleidimas nuo pagal jo 1 straipsnį nustatyto minėto maito.
- 28 Paraleliai vykstančioje antisubsidijų procedūroje 2013 m. gruodžio 2 d. Taryba priėmė Reglamentą (ES) Nr. 1239/2013, kuriuo importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams) nustatomas galutinis kompensacinis muitas (OL L 325, 2013, p. 66).
- 29 2013 m. gruodžio 4 d. Komisijos priėmė Įgyvendinimo sprendimą 2013/707/ES, kuriuo priimtas jo priede išvardytų eksportuojančių gamintojų kartu su CCCME pateiktas iš dalies pakeistas įsipareigojimas, susijęs su antidempingo ir antisubsidijų tyrimais dėl importuojamų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamų fotovoltinių modulių iš kristalinio silicio ir jų pagrindinių sudėtinių dalių (t. y. elementų), galutinių priemonių taikymo laikotarpiui.
- 30 Jau pareiškus ieškinį dėl panaikinimo byloje – joje vėliau priimtas skundžiamas sprendimas, – Komisija priėmė 2015 m. birželio 4 d. Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2015/866, kuriuo buvo panaikinti trijų eksportuojančių gamintojų įsipareigojimai, priimti pagal Įgyvendinimo sprendimą 2013/707 (OL L 139, 2015, p. 30). Pagal šio Įgyvendinimo reglamento 1 straipsnį įsipareigojimo priėmimas, visų pirma, susijęs su *Canadian Solar Manufacturing (Changshu)*, *Canadian Solar Manufacturing (Luoyang)*, *Csi Cells Co.* ir *Csi Solar Power*, atšaukiamas. Šis Įgyvendinimo reglamentas įsigaliojo kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, t. y. 2015 m. birželio 6 d.
- 31 Komisija priėmė 2017 m. kovo 1 d. Įgyvendinimo reglamentą (ES) 2017/367, kuriuo pagal 2016 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/1036 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos Sąjungos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 2017, p. 131) 11 straipsnio 2 dalį atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės arba iš Kinijos Liaudies Respublikos siunčiamiems fotovoltiniams moduliams iš kristalinio silicio ir jų pagrindinėms sudėtinėms dalims (t. y. elementams) nustatomas galutinis antidempingo muitas ir nutraukiamas dalinės tarpinės peržiūros tyrimas pagal Reglamento (ES) 2016/1036 11 straipsnio 3 dalį.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 32 Grįsdamos savo ieškinį ieškovės nurodė šešis pagrindus, grindžiamus, pirma, Pagrindinio reglamento 5 straipsnio 10 ir 11 dalių pažeidimu, antra, šio reglamento 1 ir 17 straipsnių pažeidimu, trečia, to paties reglamento 2 straipsnio pažeidimu, ketvirta, minėto reglamento 1 straipsnio 4 dalies pažeidimu, penkta, Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pažeidimu ir, šešta, šio reglamento 3 straipsnio ir 9 straipsnio 4 dalies pažeidimu.
- 33 Bendrasis Teismas pirmiausia atmetė nepriimtinumą grindžiamus prieštaravimus, kuriuos pateikė Taryba ir Komisija, ir, be kita ko, padarė išvadą, kad įsipareigojimo pasiūlymo priėmimas nedaro įtakos nei ieškinio, pareikšto dėl akto, kuriuo nustatomas antidempingo muitas, priimtinumui, nei jam pagrįsti pateiktų pagrindų vertinimui ir kad ieškovės išliko suinteresuotos, jog ginčijamas reglamentas būtų panaikintas.
- 34 Antra, Bendrasis Teismas išnagrinėjo ieškovių savo ieškiniui pagrįsti pateiktus ieškinio pagrindus. Jis atmetė pirmus tris ieškinio pagrindus kaip nepriimtinius ir paskutinius tris – kaip nepagrįstus. Taigi Bendrasis Teismas atmetė visą ieškinį.

Šalių reikalavimai:

- 35 Savo apeliaciniu skundu ieškovės Teisingumo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - patenkinti pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį ir panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis susijęs su ieškovėmis,
 - priteisti iš atsakovės ieškovių ir savo pačios bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidas,
 - nurodyti kitoms apeliacinio proceso šalims padengti savo bylinėjimosi išlaidas arba nepatenkinus šių reikalavimų:
 - panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš naujo,
 - atidėti bylinėjimosi pirmojoje ir apeliacinėje instancijose išlaidų klausimo nagrinėjimą, kol Bendrasis Teismas priims galutinį sprendimą, ir
 - nurodyti kitoms apeliacinio proceso šalims padengti savo bylinėjimosi išlaidas.
- 36 Taryba Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinį skundą ir
 - priteisti iš ieškovių bylinėjimosi apeliacinėje instancijoje ir Bendrajame Teisme išlaidas.
- 37 Komisija Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti apeliacinį skundą ir
 - priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.

- 38 Savo priešpriešiniu apeliaciniu skundu, Komisija, palaikoma Tarybos, Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti skundžiamą sprendimą,
 - pripažinti pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį nepriimtinu arba
 - nepatenkinus šių reikalavimų, pripažinti ieškinį pirmojoje instancijoje netekusiu dalyko arba
 - nepatenkinus šių reikalavimų, pripažinti ieškinį pirmojoje instancijos nepagrįstu ir pakeisti priešastinio ryšio aiškinimą, kaip apibrėžta Pagrindinio reglamento 3 straipsnyje, kaip nurodo Bendrasis Teismas nagrinėdamas ieškinio pirmojoje instancijoje šeštąjį pagrindą.
 - priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.
- 39 Ieškovės Teisingumo Teismo prašo:
- atmesti visą priešpriešinį apeliacinį skundą,
 - priteisti iš Komisijos ieškovių bylinėjimosi išlaidas ir jos bylinėjimosi išlaidas, patirtas pirmojoje instancijoje ir apeliaciniame procese, ir
 - nurodyti Tarybai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo

- 40 Komisijos priešpriešiniu apeliaciniu skundu iš esmės siekiama ginčyti ieškinio pirmojoje instancijoje priimtinumą, ir šis klausimas turi būti nagrinėjamas prieš analizuojant klausimus dėl esmės, iškeltus pagrindiniame apeliaciniame skunde. Taigi jį reikia nagrinėti pirmiausia.
- 41 Grįsdama savo priešpriešinį apeliacinį skundą, Komisija, palaikoma Tarybos, nurodo tris pagrindus. Pirmasis ir pagrindinis pagrindas grindžiamas teisės klaida, nes Bendrasis Teismas nusprendė, kad ginčijamas reglamentas savaimė sukelia teisinių pasekmių ieškovėms. Antrasis pagrindas, kuris pateiktas papildomai, grindžiamas motyvavimo stoka ir teisės klaida, padaryta, kai Bendrasis Teismas nusprendė, jog ieškovių suinteresuotumas, kad ginčijamas reglamentas būtų panaikintas, vis dar egzistavo skundžiamo sprendimo paskelbimo datą. Trečiasis pagrindas, pateiktas papildomai, grindžiamas teisės klaida, nes Bendrasis Teismas teigė, kad remiantis Pagrindinio reglamento 3 straipsniu ir 9 straipsnio 4 dalimi reikia atlikti dviejų dalių analizę: pirma, įrodyti, kad nutrūko priešastinis ryšys tarp dempingo ir žalos, ir, antra, moduluoti dempingo skirtumą ir galimai muito dydį, atsižvelgiant į įvairius žalos veiksnius.

Dėl pirmojo priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindo

Šalių argumentai

- 42 Priešpriešinio apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą iš esmės sudaro dvi dalys.
- 43 Šio pagrindo pirmoje dalyje, kuri susijusi su skundžiamo sprendimo 41–47 punktais, Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas nepakankamai motyvavo savo išvadą, jog ginčijamas reglamentas, o ne Įgyvendinimo sprendimas 2013/707 veikia ieškovių teisinę situaciją, ir kad bet kuriuo atveju darydamas šią išvadą Bendrasis Teismas pažeidė bendrąjį Sąjungos teisės principą, susijusį institucine pusiausvyra, ir Pagrindinio reglamento 8 ir 9 straipsnius.

- 44 Komisija mano, kad, pirma, Bendrojo Teismo išvada, pagal kurią reikia prašyti panaikinti ginčijamą sprendimą, ir jo panaikinimas yra tinkama priemonė ginčyti išvadas, susijusias su dumpingo, žalos ir priežastinio ryšio egzistavimu, visiškai neatsižvelgiama į tai, jog ieškovės turėjo ginčyti Įgyvendinimo sprendimą 2013/707, jeigu jų tikslas buvo ginčyti tokias išvadas. Vis dėlto Bendrojo Teismo vertinimas tik patvirtina išvadą, kad ieškinys galėjo būti pareikštas tiek dėl ginčijamo reglamento, tiek dėl Įgyvendinimo sprendimo 2013/707. Dėl to trūksta motyvų, nes iš skundžiamo sprendimo neįmanoma suprasti, kodėl ginčijamas reglamentas, o ne Įgyvendinimo sprendimas 2013/707, dėl kurio iš tiesų kyla susijusio importuotojo teisių ir (arba) pareigų, būtinai ar įprastai yra ginčytinas aktas.
- 45 Antra, Komisija tvirtina, kad kai Bendrasis Teismas nusprendė, jog ieškinys turi būti pareikštas dėl ginčijamo reglamento, o ne dėl Įgyvendinimo sprendimo 2013/707, jis pažeidė institucinės pusiausvyros bendrąjį principą ir įgaliojimų paskirstymą tarp Tarybos ir Komisijos, kaip nustatyta Pagrindinio reglamento 8 ir 9 straipsniuose. Iš tiesų Bendrojo Teismo išvada reiškia, kad minėtas įgyvendinimo sprendimas nėra savarankiškas, bet jį reikia patvirtinti Tarybos nepriklausomai sukurtais teisėmis ir pareigomis priimant ginčijamą reglamentą.
- 46 Be to, Komisija pažymi, kad šios teisės klaidos taip pat negali ištaisyti skundžiamo sprendimo 42 punkte padaryta išvada, pagal kurią Sąjungos teismai „netiesiogiai, bet neišvengiamai“ pripažino suinteresuotųjų šalių, kurių įsipareigojimas buvo priimtas, pareikštų ieškinių dėl reglamentų, kuriais nustatomi galutiniai muitai, priimtinumą. Pirma, šis klausimas paprasčiausiai nebuvo svarstomas minėtame punkte nurodytoje jurisprudencijoje ir, antra, ši jurisprudencija tiesiogiai prieštarauja 1979 m. kovo 29 d. Sprendimui *NTN Toyo Bearing ir kt. / Taryba* (113/77, EU:C:1979:91).
- 47 Pagrindinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo antroje dalyje Komisija teigia, kad įsipareigojimo priėmimas yra palankus aktas, kurį prašė priimti ieškovės ir kuris neturi įtakos jų teisei padėčiai. Bendrojo Teismo išvada skundžiamo sprendimo 46 punkte, net jei ji būtų teisinga, tik įrodo suinteresuotumą prašyti panaikinti Įgyvendinimo sprendimą 2013/707, bet ne ginčijamą reglamentą. Skundžiamo sprendimo 46 punkte padarytos dvi teisės klaidos.
- 48 Pirma, minėtame 46 punkte nėra argumentų, kodėl įsipareigojimo priėmimas, atliktas Komisijos, skiriasi nuo Komisijos sprendimo, kuriuo koncentracija, apie kurią jai pranešta, pripažinta suderinama su vidaus rinka, nuo Komisijos deklaracijos, kurioje pripažįstama, kad susitarimas neprieštarauja SESV 101 straipsnio 1 daliai, arba nuo sprendimo pripažinti suderinama su vidaus rinka valstybės pagalbą, apie kurią pranešta.
- 49 Antra, Komisija tvirtina, kad Pagrindinio reglamento 8 straipsnyje nėra numatyta priimti atskirą aktą Komisija baigus tyrimą dėl dumpingo ir žalos. Vis dėlto Bendrojo Teismo išvada reiškia, kad bendrovė, kuri siūlo įsipareigojimą, privalo iš anksto ginčyti sprendimą dėl įsipareigojimo priėmimo net prieš daugelį mėnesių prieš užbaigiant antidumpingo tyrimą.
- 50 Dėl išsamumo Komisija nurodo, kad skundžiamo sprendimo 47 punkte padarytos dvi teisės klaidos. Pirma, Bendrojo Teismo teiginys, kad ginčijamas reglamentas iš dalies pakeitė ieškovių teisinę padėtį, kiek tai susiję su „antidumpingo muitais produktams, kuriems įsipareigojimas netaikomas“, grindžiamas teisės klaida aiškinant įsipareigojimo pasiūlymą arba Bendrojo Teismo įrodymų iškreipimu, jei šis pasiūlymas turėjo būti kvalifikuojamas kaip „faktinis įrodymas“. Komisijos teigimu, ieškovėms buvo leista parduoti atitinkamą produktą tik pagal įsipareigojimo sąlygas, kaip tai aiškiai ir nedviprasmiškai matyti iš įsipareigojimo pasiūlymo teksto. Taigi galėjo būti imamas muitas tik už produktus, kuriais viršytas metinis lygis, bet ne už „produktus, kuriems įsipareigojimas netaikomas“.
- 51 Antra, kadangi muitas už „produktus, <...> kuriais viršytas metinis lygis“, jau buvo įtrauktas į įsipareigojimo pasiūlymą, jis nėra naujas muitas ar nauja prievolė, nustatyta pagal ginčijamą reglamentą.
- 52 Ieškovės teigia, kad Komisijos priešpriešinio apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 53 Pirmuoju priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindu Komisija iš esmės teigia, kad skundžiamo sprendimo 41–47 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą nusprenddamas, kad ginčijamas reglamentas savaime galėjo sukelti teisinių pasekmių ieškovėms.
- 54 Šio pagrindo pirmoje dalyje iš esmės teigiama, kad Bendrasis Teismas nepakankamai motyvavo savo išvados, kad ginčijamas reglamentas, o ne Įgyvendinimo sprendimas 2013/707, kuriuo Komisija priėmė jo priede išvardytų eksportuojančių gamintojų, tarp kurių yra *Canadian Solar* grupė, pasiūlytą išipareigojimą, daro įtaką ieškovių teisinei situacijai, ir kad bet kuriuo atveju, darydamas šią išvadą, Bendrasis Teismas pažeidė institucinės pusiausvyros principą.
- 55 Reikėtų pažymėti, pirma, kad, priešingai, nei tvirtina Komisija, skundžiamo sprendimo 41–47 punktuose Bendrasis Teismas neteigia nei kad ginčijamas reglamentas turi būti būtinais arba įprastai ginčytinas aktas, nei kad ieškinys dėl panaikinimo turėjo būti pareikštas dėl šio reglamento, o ne dėl Įgyvendinimo sprendimo 2013/707. Taigi reikia konstatuoti, kad Komisijos argumentai grindžiami klaidingu skundžiamo sprendimo aiškinimu. Šiomis aplinkybėmis Bendrajam Teismui negali būti priekaištaujama, kad jis nepateikė motyvų dėl savo teiginių.
- 56 Reikia konstatuoti, kad jei Komisijos pozicijai būtų pritarta, tai neleistų bendrovėms, kurių išipareigojimas dėl minimalios importo kainos (toliau – MIK) buvo priimtas Komisijos, ginčyti reglamento, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas. Vis dėlto, kaip Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 42 punkte, nei Bendrasis Teismas, nei Teisingumo Teismas savo pačių nurodytuose sprendimuose nenusprendė, kad įmonės ieškinys dėl reglamento, kuriuo jai nustatomi galutiniai antidempingo muitai, panaikinimo yra nepriimtinas dėl to, jog šios įmonės pasiūlytą išipareigojimą dėl MIK priėmė Komisija.
- 57 Reikia pažymėti, kad ginčijamas reglamentas tikrai daro poveikį ieškovių teisinei situacijai, nes jeigu toks reglamentas būtų panaikintas, išipareigojimo pasiūlymas taptų nebeaktualus. Būtent tai Bendrasis Teismas pažymėjo skundžiamo sprendimo 45 punkte.
- 58 Taip pat reikėtų atsižvelgti į tai, kad, kaip matyti iš skundžiamo sprendimo 44 ir 45 punktų, pagal ginčijamo reglamento 1 ir 3 straipsnius antidempingo muitai ieškovėms taikomi už importuotus produktus, kurie viršija metinį lygį, numatytą išipareigojime dėl MIK.
- 59 Šiomis aplinkybėmis Komisija negali pagrįstai teigti, kad Bendrasis Teismas pažeidė institucinės pusiausvyros principą. Komisijos pozicijai, kad ieškovės turėjo ginčyti Įgyvendinimo sprendimą 2013/707, jeigu jų tikslas buvo ginčyti išvadą dėl dempingo buvimo, gali būti pritarta tik tuo atveju, jei Taryba turėtų pareigą priimti reglamentą, nustatantį galutines antidempingo priemones iš karto po to, kai įmonės pasiūlytą išipareigojimą dėl MIK priima Komisija. Vis dėlto Tarybos kompetencija šioje srityje yra ribota, kaip tai matyti iš Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies, pagal kurią Komisijos pasiūlymą priima Taryba, nebent ji nuspręstų jį atmesti.
- 60 Šiuo klausimu reikėtų priminti, kad Komisijos vaidmuo yra neatsiejamas nuo Tarybos sprendimo priėmimo proceso. Kaip matyti iš Pagrindinio reglamento nuostatų, Komisija vykdo tyrimus ir remdamasi jais nusprendžia užbaigti procedūrą ar, priešingai, ją tęsti priimant laikinąsias priemones ir siūlant Tarybai priimti galutines priemones. Vis dėlto Taryba turi priimti galutinį sprendimą (šiuo klausimu žr. 1990 m. kovo 14 d. Sprendimo *Nashua Corporation ir kt. / Komisija ir Taryba*, C-133/87 ir C-150/87, EU:C:1990:115, 8 punktą).
- 61 Todėl priešpriešinio apeliacinio skundo pirmojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

- 62 Kalbant apie antrą šio pirmojo pagrindo dalį, pagal kurią įsipareigojimo dėl MIK priėmimas yra ieškovėms palankus aktas, kuris neturi poveikio jų teisei situacijai, priešingai tam, kas nurodyta skundžiamo sprendimo 46 punkte, pakanka pažymėti, kad šis klausimas neturi reikšmės, nes ieškinyje dėl panaikinimo, kuris, kaip nusprendė Bendrasis Teismas, buvo priimtinas, nurodytas aktas yra ginčijamas reglamentas, o ne Įgyvendinimo sprendimas 2013/707, kuriuo Komisija priėmė įsipareigojimą.
- 63 Kalbant apie skundžiamo sprendimo 47 punkte padarytas dvi teisės klaidas, kurios, anot Komisijos, nurodytos tik išsamumo tikslais, pažymėtina, kad net jai jos būtų nustatytos, atsižvelgiant į tai, kas buvo nurodyta šio sprendimo 53–60 punktuose, šios klaidos negali daryti jokio poveikio Bendrojo Teismo išvados, kad Tarybos ir Komisijos pateiktą nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą reikėjo atmesti, nes ginčijamas reglamentas daro poveikį pareiškėjų teisei situacijai, galiojimui.
- 64 Pridurtina, jog Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad priimdamas reglamentą Sąjungos teisės aktų leidėjas nustatė visumą arba „paketą“ sudarančias prekybos apsaugos priemones, kuriomis siekiama bendro rezultato, t. y. pašalinti Kinijos dempingo, susijusio su atitinkamais produktais, žalingą poveikį Sąjungos pramonei, kartu apsaugant šios pramonės interesus, ir kad minėto reglamento 3 straipsnis neatsiejamas nuo kitų šio reglamento nuostatų (šiuo klausimu žr. 2017 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *SolarWorld / Taryba*, C-204/16 P, EU:C:2017:838, 44 ir 55 punktai).
- 65 Darytina išvada, kad pirmasis priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo antrojo pagrindo

Šalių argumentai

- 66 Antruoju priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindu, kuris yra papildomas, Komisija, palaikoma Tarybos, teigia, kad, net jei Bendrasis Teismas buvo teisus, kai skundžiamo sprendimo 47 punkte nusprendė, jog ginčijamas reglamentas pakeitė ieškovių teisinę situaciją, nes tik pagal reglamentą ieškovės turi sumokėti muitus už nagrinėjamas saulės baterijų plokštes, viršijusias metinį lygį, ieškinyje dėl panaikinimo Bendrajame Teisme neteko dalyko tą dieną, kai įsigaliojo Įgyvendinimo reglamentas Nr. 2015/866, kuriuo panaikintas ieškovių pasiūlyto įsipareigojimo priėmimas.
- 67 Komisija atkreipia dėmesį į tai, kad metinis nagrinėjamojo produkto importo lygis, kaip numatyta ieškovių įsipareigojimo pasiūlyme, niekada nebuvo pasiektas iki šio įgyvendinimo reglamento įsigaliojimo dienos. Todėl, net jeigu ieškovės turėjo suinteresuotumą dėl įsipareigojimo nuostatų, kuriose buvo numatyta mokėti muitus už importuojamus produktus, viršijančius metinį lygį, šis suinteresuotumas bet kuriuo atveju nustojo egzistuoti įsigaliojus minėtam Įgyvendinimui reglamentui, ir dėl to turėjo būti konstatuota, kad tą dieną ieškinyje dėl panaikinimo neteko dalyko. Šiuo klausimu pažymėtina, kad Bendrasis Teismas neatsakė į argumentą, kurį Komisija pateikė per posėdį Bendrajame Teisme.
- 68 Komisija priduria, kad net darant prielaidą, jog Bendrasis Teismas atsakė į šį argumentą skundžiamo sprendimo 47 punkte, jame nėra atsakyta į Komisijos pateiktą klausimą. Iš tiesų būtent dėl to, kad Komisija atšaukė įsipareigojimo priėmimą ieškovių atžvilgiu, nes jo nebuvo laikytasi, šio priėmimo teisinės pasekmės nebegalėjo sukelti ieškovėms teisėto suinteresuotumo imtis veiksmų.
- 69 Ieškovės mano, kad šis pagrindas turi būti atmestas, nes jis yra nesuprantamas ir bet kuriuo atveju yra netinkamas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 70 Reikia pažymėti, kad pirmojo priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindo atmetimas reiškia, kad turi būti atmestas antrasis pagrindas. Iš tiesų, kaip matyti iš vertinimo, po kurio buvo atmestas šis pirmasis pagrindas, ginčijamas reglamentas daro poveikį ieškovių teisei situacijai, neatsižvelgiant į tai, jog buvo priimtas Įgyvendinimo sprendimas 2013/707.
- 71 Todėl kadangi metinis nagrinėjamojo produkto importo lygis, įtvirtintas šiuo išipareigojimu, niekada nebuvo pasiektas, tai, jog Įgyvendinimo reglamentu 2015/866 buvo atšauktas ieškovių pasiūlytas išipareigojimo priėmimas, numatytas Įgyvendinimo sprendime 2013/707, negali turėti jokios įtakos išvadai, kad ginčijamas reglamentas daro poveikį ieškovių teisei situacijai ir kad jos galėjo pareikšti ieškinį Bendrajame Teisme dėl šio reglamento panaikinimo.
- 72 Todėl antrasis priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

Dėl priešpriešinio apeliacinio skundo trečiojo pagrindo

- 73 Trečiuoju priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindu, kuris pateikiamas papildomai, Komisija tvirtina, kad Bendrasis Teismas klaidingai aiškino Pagrindinio reglamento 3 straipsnį ir šio reglamento 9 straipsnio 4 dalį, kai nagrinėjo šeštąjį ieškovių jam pateiktą pagrindą ir kai teigė, jog šiomis nuostatomis reikalaujama, kad priskyrimo analizė turi būti atliekama siekiant „nesuteikti Sąjungos pramonei daugiau apsaugos“.
- 74 Pakanka pažymėti, kad pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 169 straipsnio 1 dalį ir 178 straipsnio 1 dalį apeliaciniu skundu, pagrindiniu ar priešpriešiniu, gali būti reikalaujama tik visiškai arba iš dalies panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą.
- 75 Šioje byloje, kadangi nagrinėjamas pagrindas buvo atmestas, Bendrajame Teisme Komisijos naudai buvo atmestas ieškinys dėl ginčijamo reglamento panaikinimo pagal ieškinio reikalavimus. Vadinasi, negalima pritarti trečiajam priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindui, kuriuo iš tiesų tik siekiama pakeisti motyvus, susijusius su Pagrindinio reglamento 3 straipsnio ir 9 straipsnio 4 dalies aiškinimu (šiuo klausimu žr. 2015 m. sausio 13 d. Sprendimo *Taryba ir kt. / Vereniging Milieudefensie ir Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht*, C-401/12 P–C-403/12 P, EU:C:2015:4, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 76 Taigi ši trečiąjį priešpriešinio apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 77 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, visas nagrinėjamas priešpriešinis apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl apeliacinio skundo

- 78 Grįsdamos savo apeliacinį skundą ieškovės remiasi keturiais pagrindais.

Dėl pirmojo pagrindo

Šalių argumentai

- 79 Pirmasis pagrindas grindžiamas teisės klaida, nes skundžiamo sprendimo 64–74 punktuose Bendrasis Teismas pareikalavo, kad ieškovės įrodytų suinteresuotumą pateikti ieškinio dėl panaikinimo pirmąjį ir antrąjį pagrindus, ir bet kuriuo atveju klaida atliekant teisinį faktinių aplinkybių kvalifikavimą, nes ieškovės turėjo tokį suinteresuotumą.

- 80 Jos tvirtina, kad, pirma, pagal analogiją taikydamas galimybei teikti pagrindus Teisingumo Teismo jurisprudenciją, pagal kurią bet kuris ieškovas turi įrodyti, kad jis turi suinteresuotumą imtis veiksmų, t. y. suinteresuotumą, kad ginčijamas aktas būtų panaikintas, Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą dėl keturių priežasčių.
- 81 Pirma, Bendrojo Teismo vertinimas prieštarauja suformuotai Teisingumo Teismo jurisprudencijai, pagal kurią reikalaujama, kad ieškovės įrodytų tik suinteresuotumą, jog ginčijamas aktas būtų panaikintas.
- 82 Be to, Bendrasis Teismas neatskyrė ieškinio dėl panaikinimo pirmojo ir antrojo pagrindų nuo situacijų, kai ieškinio pagrindas yra nepriimtinas, nes ieškovas neturi teisinio suinteresuotumo jį pateikti. Šios situacijos, nurodytos Teisingumo Teismo jurisprudencijoje, – tai atvejai, kai ieškinio pagrindas nėra susijęs su ieškovu, bet juo siekiama bendrojo intereso arba teisės intereso ir kai taisyklės, kurios, kaip ir institucijos vidaus taisyklės, nėra skirtos privačių asmenų apsaugai užtikrinti. Tačiau ieškinio dėl panaikinimo pirmasis ir antrasis pagrindai nebuvo susiję su tokiu atveju, ir Bendrasis Teismas neteigė, kad jie buvo susiję.
- 83 Antra, ieškovės teigia, kad buvo pažeistos jų teisės į gynybą, nes pažeisdamas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnį Bendrasis Teismas joms neleido pateikti pagrindų, kuriuos juos manė esant tinkama pateikti.
- 84 Trečia, ieškovės tvirtina, kad, net jei turėjo būti patvirtinta, kad jos turėjo įrodyti savo suinteresuotumą pateikti ieškinio dėl panaikinimo pirmąjį ir antrąjį pagrindus, Bendrojo Teismo išvada, kad šie pagrindai nepriimtini, pažeidžia jų teisę į veiksmingą teisinę gynybą, įtvirtintą Chartijos 47 straipsnyje. Iš tiesų, ieškovės turėjo pateikti ieškinį dėl panaikinimo per terminą, nustatytą SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje, kad išvengtų senaties termino jų teisėms taikymo, nes priešingu atveju, atsižvelgiant į jurisprudenciją, įtvirtintą 1994 m. kovo 9 d. Sprendime *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90), joms būtų kilęs pavojus netekti galimybės kelti klausimą dėl ginčijamo reglamento galiojimo valstybės narės teisme pateikiant prašymą priimti prejudicinį sprendimą.
- 85 Šiuo atveju ieškovės atkreipia dėmesį į tai, kad, Bendrojo Teismo manymu, jų suinteresuotumas pateikti du pirmuosius ieškinio dėl panaikinimo pagrindus yra hipotetinis, o tai reiškia, kad jeigu jų suinteresuotumas pateikti šiuos pagrindus būtų atsiradęs pasibaigus dviejų mėnesių terminui, nurodytam SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje, joms būtų buvęs užkirstas kelias būti teismo proceso šalimis. Tokia padėtis kelia tiek problemų, kad viena iš ieškovių, *Canadian Solar Emea*, importuojanti bendrovė, būtų galėjusi ginčyti ginčijamo reglamento galiojimą nacionaliniame teisme bet kuriuo metu, jeigu ji nebūtų buvusi susijusi su kitomis ieškovėmis, kurios yra eksportuojančios bendrovės.
- 86 Ketvirta, ieškovės tvirtina, kad Bendrasis Teismas pažeidė jų teisę būti išklaustyoms, nes dėl klausimo dėl pirmųjų dviejų ieškinio dėl panaikinimo pagrindų priimtimumo išsamiai nebuvo rungtasi Bendrajame Teisme. Taryba ir Komisija nepateikė šio klausimo per rašytinio proceso dalį ir jo visapusiškai neaptarė per Bendrajame Teisme vykusį posėdį, todėl ieškovės negalėjo įrodyti, kad jos gamino, eksportavo į Sąjungą ir importavo į Sąjungą modulius, kurių kilmės šalis yra trečioji šalis, tačiau kurie buvo siunčiami iš Kinijos, ir importavo į Sąjungą Kinijos kilmės modulius, siunčiamus iš trečiosios šalies.
- 87 Antra, ieškovės teigia, kad Bendrasis Teismas suklydo teisiškai kvalifikuodamas faktines aplinkybes, kai skundžiamo sprendimo 69–73 punktuose nusprendė, jog jos nebuvo suinteresuotos pateikti ieškinio dėl panaikinimo pirmąjį ir antrąjį pagrindus.

- 88 Iš suformuotos Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog ieškovės turi suinteresuotumą imtis veiksmų, kad institucijos nebekartotų klaidų, pagrįstų klaidingu Pagrindinio reglamento nuostatų aiškinimu, kaip atsitiko šiuo atveju, nes Komisija priėmė naują reglamentą, t. y. Įgyvendinimo reglamentą 2017/367, kuriuo pratęsiamas ginčijamo reglamento galiojimas dar aštuoniolika mėnesių ir kuriame pakartotos tos pačios klaidos.
- 89 Ieškovių nurodyti ieškinio pagrindai buvo susiję su antidempingo tyrimo, kuris vėliau paveikė dempingą, žalą, priešastinį ryšį ir Sąjungos interesų įvertinimą, dėl kurių Tarybą priėmė ginčijamą reglamentą, apimtimi.
- 90 Taryba ir Komisija tvirtina, kad Teisingumo Teismas turėtų atmesti pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą kaip iš dalies nepriimtina ir iš dalies nepagrįstą ir bet kuriuo atveju kaip nepagrįstą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 91 Pirmiausia, kaip teisingai nurodė Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 64 punkte, pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją fizinio ar juridinio asmens pareikštas ieškinys dėl panaikinimo yra priimtinas tik tuo atveju, jei tas asmuo suinteresuotas ginčijamo teisės akto panaikinimu. Toks suinteresuotumas reiškia, kad pats ginčijamo akto panaikinimas gali turėti teisinių pasekmių ir kad taip dėl ieškinio baigties gali atsirasti nauda jį pareiškusiai šaliai. Tokio suinteresuotumo įrodymą, kuris vertinimas ieškinio pareiškimo dieną ir yra esminė ir pirmoji sąlyga pareiškiant bet kokią teisminį ieškinį, turi pateikti ieškovas (2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Gul Ahmed Textile Mills / Taryba*, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 37 punktas).
- 92 Kaip Bendrasis Teismas nurodė skundžiamo sprendimo 65 ir 66 punktuose, ieškovo suinteresuotumas pareikšti ieškinį turi būti atsiradęs ir esantis. Jis negali būti susijęs su būsima hipotetine situacija. Šis suinteresuotumas, atsižvelgiant į ieškinio dalyką, turi būti pareiškiant ieškinį, antraip ieškinys būtų nepriimtinas, ir išlikti iki teismo sprendimo priėmimo, antraip nebūtų poreikio jį priimti (2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 56 ir 57 punktai punktą ir juose nurodyta jurisprudencija). Bylą nagrinėjantis teismas gali savo iniciatyva bet kuriuo proceso momentu iškelti klausimą dėl išlikusio suinteresuotumo pareikšti ieškinį dėl įvykio, kuris įvyko po bylos iškelimo dokumento pateikimo dienos (šiuo klausimu žr. 2018 m. spalio 18 d. Sprendimą *Gul Ahmed Textile Mills / Taryba*, C-100/17 P, EU:C:2018:842, 38 punktas).
- 93 Dėl teiginių, kad Bendrasis Teismas neteisingai reikalavo, kad ieškovės pateiktų jų suinteresuotumo nurodyti pirmąjį ir antrąjį ieškinio dėl panaikinimo pagrindus įrodymų, primintina, kad Teisingumo Teismas jau nusprendė, jog kaltinimas, susijęs su panaikinimo pagrindu, nepriimtinas dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimo, kai net darant prielaidą, kad šis pagrindas pagrįstas, skundžiamo akto panaikinimas remiantis šiuo pagrindu nesuteiktų satisfakcijos ieškovui (šiuo klausimu žr. 2011 m. birželio 9 d. Sprendimo *Evropaïki Dynamiki / ECB*, C-401/09 P, EU:C:2011:370, 49 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 94 Dėl teiginio, kad Bendrasis Teismas padarė klaidą teisiškai kvalifikuodamas faktines aplinkybes, pažymėtina, jog iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, jog tam tikromis aplinkybėmis ieškovas gali išsaugoti suinteresuotumą reikalauti panaikinti aktą, kuris nagrinėjant bylą buvo paskelbtas nebetaikomu, kad jo rengėjas būtų priverstas ateityje padaryti atitinkamus pakeitimus; taip būtų išvengta šiam aktui tariamai būdingo neteisėtumo pasikartojimo pavojaus (2018 m. rugsėjo 6 d. Sprendimo *Bank Mellat / Taryba*, C-430/16 P, EU:C:2018:668, 64 punktas).
- 95 Vis dėlto galimam tokio suinteresuotumo tolesniam išsaugojimui siekiant, kad institucijos nebedarytų klaidų, pagrįstų neteisingu Sąjungos teisės nuostatos aiškinimu, negali būti pritarta tokiu atveju, kai ieškovas niekada neturėjo suinteresuotumo imtis veiksmų.

- 96 Taigi, kadangi ieškinio dėl panaikinimo pateikimo dieną ieškovės neįrodė savo suinteresuotumo pateikti pirmuosius du pagrindus, o pagal šio sprendimo 91 ir 92 punktuose nurodytą jurisprudenciją šis suinteresuotumas turi būti nustatomas tą dieną, kai buvo pareikštas ieškinys, ir negalima atsižvelgti į būsimą hipotetinę situaciją, jos negali pateisinti tokio suinteresuotumo remdamosi būtinybe, kad institucijos nebekartotų klaidų, pagrįstų klaidingu Sąjungos teisės nuostatos aiškinimu.
- 97 Kalbant apie teiginį, kad dėl to, jog pirmasis ir antrasis ieškinio dėl panaikinimo pagrindai buvo susiję su antidempingo tyrimo apimtimi, jie turi būti pripažinti priimtais, reikia konstatuoti, kad šiam argumentui negali būti pritarta. Iš tiesų iš esmės vien to, kad šie pagrindai susiję su šio tyrimo elementais, kaip antai dempingu, žala arba priežastiniu ryšiu, negali reikšti, jog šie pagrindai yra priimtini tokiu atveju, kai ieškovės neįrodė suinteresuotumo pateikti minėtus pagrindus.
- 98 Darytina išvada, kad remdamasis Teisingumo Teismo jurisprudencija, nurodyta šio sprendimo 91 ir 92 punktuose, Bendrasis Teismas teisingai padarė išvadą skundžiamo sprendimo 74 punkte, jog pirmieji du ieškinio dėl panaikinimo pagrindai turi būti atmesti kaip nepriimtini.
- 99 Dėl argumento, kad Bendrasis Teismas pažeidė Chartijos 47 straipsnį, reikia priminti, jog tuo straipsniu nesiekama pakeisti Sutartyse nustatytos teisminės kontrolės sistemos, būtent taisyklių dėl tiesiogiai Europos Sąjungos teismui pareikštų ieškinų priimtumo, kaip galima teigti taip pat remiantis minėto 47 straipsnio paaiškinimais, į kuriuos pagal ESS 6 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą ir Chartijos 52 straipsnio 7 dalį reikia atsižvelgti aiškinant Chartiją (šiuo klausimu žr. 2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 100 Taigi reikia konstatuoti, kad pagal Chartijos 47 straipsnį suteikiama apsauga nereikalauja, jog teisės subjektas galėtų besąlygiškai pareikšti ieškinį dėl tokio Sąjungos teisėkūros procedūra priimto akto panaikinimo tiesiogiai Sąjungos teisme (2013 m. spalio 3 d. Sprendimo *Inuit Tapiriit Kanatami ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 105 punktas).
- 101 Tokiomis aplinkybėmis ieškovės negali pagrįstai teigti, kad reikalavimu įrodyti suinteresuotumą pateikti pagrindą dėl panaikinimo pažeista jų teisė į veiksmingą teisinę gynybą, kaip numatyta Chartijos 47 straipsnyje.
- 102 Be to, kalbant apie teiginį, kad Bendrasis Teismas tariamai pažeidė ieškovių teisę būti išklausytoms, kylančią iš šio Chartijos straipsnio, reikia pažymėti, kad ieškovės neginčija, jog per posėdį Bendrajame Teisme įvairios į bylą įstojusios šalys diskutavo apie Tarybos nurodytą nepriimtumo pagrindą, susijusį su dviem pirmaisiais ieškinio dėl panaikinimo pagrindais. Taigi, ieškovės negali pagrįstai teigti, kad Bendrasis Teismas neleido joms rungtis visais teisės klausimais, kurie turėjo lemiamą reikšmę proceso baigčiai, arba pateikti būtinų įrodymų, pagrindžiančių jų poziciją.
- 103 Trečia, kiek tai susiję su argumentu, kad, atsižvelgiant į 1994 m. kovo 9 d. Sprendime *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90) suformuotą jurisprudenciją, Bendrojo Teismo išvada užkirstų kelią ieškovių teisei būti proceso šalimi, kai jų suinteresuotumas pateikti pirmąjį ir antrąjį pagrindus atsirastų po SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje nurodyto dviejų mėnesių termino pabaigos, pakanka konstatuoti, kad tokiu atveju aptariama jurisprudencija iš esmės nėra kliūtis joms pateikti tokius pagrindus nacionaliniame teisme.
- 104 Iš prieš tai išdėstytų argumentų darytina išvada, kad pirmąjį apeliacinio skundo pagrindą reikia atmesti.

Dėl antrojo pagrindo

- 105 Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su teisės klaida, kurią padarė Bendrasis Teismas, kai reikalavo, kad ieškovės įrodytų savo suinteresuotumą pateikti trečiąjį ieškinio dėl panaikinimo pagrindą, ir kai klaidingai aiškino Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą, siejamą su to paties reglamento 1 straipsnio 3 dalimi.
- 106 Pirma, dėl tų pačių priežasčių, kurios išdėstytos šio sprendimo 91–98 punktuose, Teisingumo Teismas turi atmesti teiginį, jog Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, reikalaujamas, kad ieškovės įrodytų savo suinteresuotumą pateikti trečiąjį ieškinio dėl panaikinimo pagrindą.
- 107 Antra, dėl argumento, kad Bendrasis Teismas suklydo, kai neteisingai aiškino Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą, siejamą su to paties reglamento 1 straipsnio 3 dalimi, pakanka konstatuoti, kad skundžiamo sprendimo 90–95 punktai, dėl kurių pateiktas šis argumentas, sudaro dalį Bendrojo Teismo vertinimo, kurį jis pateikė dėl išsamumo. Tai reiškia, kad šis argumentas yra netinkamas.
- 108 Todėl antrasis apeliacinio skundo pagrindas turi būti atmestas.

Dėl trečiojo pagrindo

- 109 Trečiasis apeliacinio skundo pagrindas grindžiamas tuo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, kad, pirma, Reglamentas Nr. 1168/2012 taikomas antidempingo tyrimui, po kurio buvo priimtas ginčijamas reglamentas, ir, antra, jame nebuvo padaryta teisės klaida, nors Komisija nepriėmė sprendimo dėl ieškovių prašymo taikyti RER.

Šalių argumentai

- 110 Kalbant, pirma, apie Reglamento Nr. 1168/2012 taikymą, ieškovės primena, kad šis reglamentas, kuriuo iš dalies keičiamas Pagrindinis reglamentas buvo priimtas po 2012 m. vasario 2 d. Sprendimo *Brosmann Footwear (HK) ir kt. / Taryba* (C-249/10 P, EU:C:2012:53), kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad tai, jog byloje, kurioje buvo priimtas šis sprendimas, Komisija nepriėmė sprendimo dėl RER, yra Pagrindinio reglamento pažeidimas, dėl kurio padaryta klaida reglamente, kuriuo nustatyti atitinkami antidempingo muitai.
- 111 Jos mano, kad šiuo atveju padarytas pakeitimas Reglamentu Nr. 1168/2012 apribojo teisę prašyti taikyti RER tik susijusiais eksportuojančiais gamintojais, kurie vykdant antidempingo tyrimą atrinkti pavydžiais. Vis dėlto Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad šis pakeitimas turi būti taikomas nagrinėjamam antidempingo tyrimui ir kad tai nėra teisės akto taikymas atgaline data, nes dėl to, jog buvo praleistas terminas pateikti prašymą taikyti RER, nebuvo sukurta galutinė ieškovių situacija.
- 112 Jų teigimu, tokia Bendrojo Teismo išvada iš jų atima teisę, kad būtų išnagrinėti jų prašymai taikyti RER, ir nepagrįstai leidžia Komisijai išvengti pareigos priimti sprendimą dėl šio prašymo. Kadangi taikius RER, būtų remtasi ieškovių kainomis ir išlaidomis, užuot rėmusis analogiškos šalies gamintojo kainomis ir išlaidomis, siekiant nustatyti normaliąją vertę, dėl to, kad Komisija nesiėmė jokių veiksmų dėl šio prašymo, atsirado galutinių pokyčių, kurie neigiamai ir neatšaukiamai paveikė ieškovių teises.
- 113 Jos mano, kad Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies formuluotė prieš ir po pakeitimo Reglamentu Nr. 1168/2012 nepalieka jokių abejonių. Iš tiesų, prieš pakeitimą šioje nuostatoje buvo nurodyta, kad neatrinkti eksportuojantys gamintojai, kaip antai ieškovės, turi teisę prašyti taikyti RER ir kad Komisija privalėjo dėl to priimti sprendimą.

- 114 Po šio pakeitimo Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalis taikoma visiems naujai pradedamiems ir visiems dar nebaigtiems tyrimams nuo 2012 m. gruodžio 15 d. Šiuo atveju terminas Komisijai pareikšti nuomonę dėl ieškovių prašymo taikyti RER baigėsi 2012 m. gruodžio 6 d., t. y. prieš įsigaliojant pakeitimams, padarytiems Reglamentu Nr. 1168/2012. To, kad nebuvo įvykdytas etapas, kurį sudaro sprendimo dėl RER priėmimas, negalima pašalinti taikant šį reglamentą atgaline data.
- 115 Ieškovės tvirtina, kad iš pačios Reglamentu Nr. 1168/2012 įtvirtinto pakeitimo pereinamojo laikotarpio nuostatos formuluotės matyti, jog šis pakeitimas netaikomas šiame tyrimo etape, nes Komisijos pareiga priimti sprendimą dėl RER yra materialinė, o ne procedūros taisyklė. Teisingumo Teismo jurisprudencija dėl procedūros taisyklių taikymo laiko atžvilgiu, kuria Bendrasis Teismas remiasi skundžiamo sprendimo 157, 159 ir 160 punktuose, nėra tinkama.
- 116 Priešingai tam, ką teigė Bendrasis Teismas, tai, kad terminas priimti sprendimą dėl RER pasibaigė, sukūrė galutinę ieškovių situaciją, ir Komisija praleido etapą, kurį sudaro sprendimo dėl RER suteikimo priėmimas, nors ji privalėjo tai padaryti.
- 117 Ieškovės tvirtina, kad jei Komisija būtų priėmusi sprendimą šiuo klausimu, šio sprendimo nebūtų buvę galima pakeisti vėlesniame tyrimo etape ieškovių nenaudai, nebent atsirastų naujos informacijos, kurios nebuvo tą dieną, kai buvo nuspręsta dėl RER suteikimo. Pritaikius Reglamentą Nr. 1168/2012 ieškovių prašymui dėl RER, iš jų buvo atimta *ex post* teisė, kad šis prašymas būtų nagrinėjamas, nors neginčijama, kad jos turėjo tokią teisę tą dieną, kurią Komisija turėjo atsakyti į šį prašymą.
- 118 Šiuo klausimu ieškovių aiškinimas dėl Reglamento Nr. 1168/2012 taikymo neprieštarauja šio reglamento nuostatų formuluotei, tačiau net darant prielaidą, jog taip būtų, šiuo reglamentu padarytas pakeitimas tiek, kiek jis taikomas ieškovėms, yra neteisėtas, nes jis nesuderinamas su teisinio saugumo ir negaliojimo atgaline data principais.
- 119 Antra, ieškovės kaltina Bendrąjį Teismą, kad šis padarė teisės klaidą, kai skundžiamo sprendimo 162–165 punktuose nusprendė, jog tai, kad Komisija nepriėmė sprendimo dėl ieškovių prašymo taikyti RER, negalėjo būti pagrindas panaikinti ginčijamą reglamentą. Tiek, kiek pakeitimas, padarytas Reglamentu Nr. 1168/2012, nebuvo taikytinas šiam antidempingo tyrimui, Komisija turėjo atmesti ieškovių prašymą taikyti RER.
- 120 Taryba ir Komisija tvirtina, kad trečiasis apeliacinio skundo pagrindas yra iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.
- 121 Dėl šio pagrindo priimtinumą iš esmės jos tvirtina, kad ieškovių teiginys, jog Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad terminas, per kurį Komisija turėjo priimti sprendimą dėl ieškovių prašymų taikyti RER, baigėsi prieš įsigaliojant šiam reglamentui, yra nepriimtinas, nes ieškovės kartoja tuos pačius argumentus, kurie jau buvo pateikti Bendrajame Teisme. Be to, argumentas, kad šis pakeitimas gali būti neteisėtas, kiek jis taikytinas ieškovėms, yra naujas pagrindas, todėl yra nepriimtinas. Iš tiesų, ieškovės nepateikė Bendrajam Teismui jokio neteisėtumu grindžiamo prieštaravimo pagal SESV 277 straipsnį dėl Pagrindinio reglamento 2 straipsnio, kaip jis išdėstytas po pakeitimo, padaryto Reglamentu Nr. 1168/2012.

Teisingumo Teismo vertinimas

– Dėl priimtinumą

- 122 Tarybos ir Komisijos nepriimtumu grindžiamam prieštaravimui negalima pritarti.

- 123 Pirma, ieškovių teiginiu, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, neatsižvelgdamas į tai, kad terminas, per kurį Komisija turėjo priimti sprendimą dėl ieškovių prašymo taikyti RER, pasibaigė prieš įsigaliojant Reglamentui Nr. 1168/2012, siekiama, kaip nurodė generalinis advokatas savo išvados 43 punkte, užginčyti tai, jog skundžiamo sprendimo 152 punkte Bendrasis Teismas taikė pereinamojo laikotarpio taisyklę, nurodytą šio reglamento 2 straipsnyje.
- 124 Šiuo klausimu reikia priminti, kad jei ieškovė ginčija Bendrojo Teismo pateiktą Bendrijos teisės išaiškinimą arba jos taikymą, pirmojoje instancijoje išnagrinėti teisės klausimai gali būti dar kartą išnagrinėti apeliaciniame procese. Iš tiesų, jeigu apeliantas negalėtų taip grįsti apeliacinio skundo Bendrajame Teisme naudotais ieškinio pagrindais ir argumentais, apeliacinis procesas netektų dalies prasmės (2017 m. lapkričio 9 d. Sprendimo *SolarWorld / Taryba*, C-204/16 P, EU:C:2017:838, 23 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 125 Taigi negalima teigti, kad ieškovės siekia, tik kad būtų iš naujo išnagrinėtas ieškinys, pareikštas Bendrajame Teisme.
- 126 Antra, nesant būtinybės priimti sprendimo dėl Tarybos ir Komisijos pateikto nepriimtumu grindžiamo prieštaravimo, pagal kurį ieškovių tvirtinimas, susijęs su Reglamento Nr. 1168/2012 neteisėtumu, yra naujas pagrindas, konstatuotina, kad bet kuriuo atveju šis teiginys yra nepriimtinas dėl to, kad ieškovės tik nurodo, kad šis reglamentas yra neteisėtas, nes jis nesuderinamas su teisinio saugumo ir negaliojimo atgaline data principais, ir nepateikia jokių įrodymų, pagrindžiančių tokį tvirtinimą.
- 127 Apeliacinio skundo dalys, kuriose nepateikta jokių argumentų, kuriais būtų konkrečiai nurodytos skundžiamame sprendime padarytos teisės klaidos, neatitinka šio reikalavimo ir turi būti atmetos kaip akivaizdžiai nepriimtinos (šiuo klausimu žr. 2018 m. spalio 18 d. Nutarties *Alex / Komisija*, C-696/17 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2018:848, 23 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 128 Darytina išvada, kad, išskyrus teiginį, susijusį su Reglamento Nr. 1168/2012 neteisėtumu, trečiasis apeliacinio skundo pagrindas yra priimtinas.

– *Dėl esmės*

- 129 Ieškovės trečiąjį apeliacinio skundo pagrindą grindžia tuo, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai nusprendė, jog, pirma, Reglamentas Nr. 1168/2012 taikomas antidempingo tyrimui, po kurio buvo priimtas ginčijamas reglamentas, ir, antra, jame nebuvo padaryta klaida, nors Komisija nepriėmė sprendimo dėl ieškovių prašymo taikyti RER.
- 130 Visų pirma reikia pažymėti, kad, kaip teisingai nusprendė Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 153 punkte, remiantis Reglamento Nr. 1168/2012 2 straipsnio formuluote negalima aiškinti šio reglamento taikymo srities taip, kaip tai daro ieškovės. Iš tiesų šiame straipsnyje aiškiai nurodoma, kad reglamentas taikomas visiems naujai pradedamiems ir visiems dar nebaigtiems tyrimams nuo 2012 m. gruodžio 15 d. Ieškovės neginčija, kad tą dieną antidempingo tyrimas, po kurio buvo priimtas ginčijamas reglamentas, dar tebebuvo vykdomas. Iš tiesų, minėtą datą Taryba nepriėmė nei galutinių priemonių pagal Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį, nei sprendimo pagal to paties reglamento 9 straipsnio 2 dalį.
- 131 Be to, atsižvelgiant į tai, kad Reglamento Nr. 1168/2012 2 straipsnyje nurodoma, kad jis taikomas „visiems dar nebaigtiems tyrimams“, nedarant jokios kitos nuorodos, ieškovės negali pagrįstai teigti, jog šis straipsnis susijęs tik su vykstančiais tyrimais, kurių terminas priimti sprendimą dėl prašymo taikyti RER nesibaigė.

- 132 Antra, reikia pažymėti, kad, priešingai, nei teigia ieškovės, dėl pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto redakciją, galiojusią iki Reglamento Nr. 1168/2012, taikomo termino praleidimo priimti sprendimą dėl prašymo taikyti RER, kai Komisija nepriėmė sprendimo dėl šio prašymo, nebuvo sukurta galutinė ieškovių situacija.
- 133 Pirma, kaip nurodo generalinis advokatas savo išvados 74 punkte, Komisija galėjo pagrįstai priimti sprendimą dėl prašymo taikyti RER pasibaigus trijų mėnesių terminui, numatytam Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto redakcijoje, galiojusioje iki Reglamento Nr. 1168/2012.
- 134 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad net jei Komisija priėmė sprendimą dėl prašymo taikyti RER pagal šio 2 straipsnio 7 dalies c punktą, ji gali pakeisti savo sprendimą (šiuo klausimu žr. 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware / Taryba*, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 111-113 punktus).
- 135 Antra, kaip teisingai pažymėjo Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 160 punkte, ieškovių situacija buvo galutinai nustatyta įsigaliojus ginčijamam reglamentui, ir, iki priimant šį reglamentą, ieškovės nežinojo nieko aiškaus dėl galimų jų teisių ir išipareigojimų, kylančių iš Pagrindinio reglamento.
- 136 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 60 punkte, Komisijos funkcija yra neatsiejama nuo Tarybos sprendimų priėmimo proceso, nes ji, kaip matyti iš Pagrindinio reglamento nuostatų, privalo atlikti tyrimus ir remdamasi jais nuspręsti užbaigti procedūrą ar, priešingai, ją tęsti priimdama laikinas priemones ir siūlydama Tarybai priimti galutines priemones. Vis dėlto būtent Taryba turi įgaliojimus priimti galutinį sprendimą.
- 137 Todėl reikia konstatuoti, kad tą dieną, kai įsigaliojo Reglamentas Nr. 1168/2012, ieškovių situacija dar nebuvo galutinė.
- 138 Tai reiškia, kad pagal Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto redakciją, galiojusią iki Reglamento Nr. 1168/2012, taikomo termino priimti sprendimą dėl prašymo taikyti RER praleidimas Komisijai nepriėmus sprendimo dėl šio prašymo neturi įtakos šio reglamento taikytinumui antidempingo tyrimui, po kurio buvo priimtas ginčijamas reglamentas.
- 139 Iš to, kas išdėstyta, matyti, jog Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai iš esmės nusprendė, kad tai, jog Komisija nepriėmė sprendimo dėl ieškovių prašymo taikyti RER, negalėjo lemti ginčijamo reglamento panaikinimo.
- 140 Iš prieš tai išdėstytų argumentų darytina išvada, kad trečiąjį pagrindą reikia atmesti.

Dėl ketvirtojo pagrindo

- 141 Pateikdamos ketvirtąjį pagrindą ieškovės teigia, kad skundžiamo sprendimo 202 ir 205–216 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai leido Tarybai nustatyti antidempingo muitą, siekiant kovoti su žala, kurią lemia kiti veiksniai nei importas dempingo kaina, ir nepagrįstai perkėlė įrodinėjimo pareigą.

Šalių argumentai

- 142 Ieškovės teigia, kad, pirma, Bendrojo Teismo taikytas kriterijus, pagal kurį reikia atsižvelgti į kitų veiksmų žalingą poveikį, tik jei šis poveikis yra toks svarbus, kad priežastinis ryšys tarp patirtos žalos ir importo dempingo kaina nutrūksta, yra pagrįstas klaidingu Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalies, siejamos su to paties reglamento 9 straipsnio 4 dalimi, aiškinimu.

- 143 Pirma, ieškovės tvirtina, kad, siekdama apskaičiuoti žalos skirtumą, taigi nustatyti antidempingo muitą pagal Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį, Taryba privalo neatsižvelgti į bet kokią kitų veiksmų, o ne importo dempingo kaina, sukeltą žalą. Ši Tarybos pareiga yra svarbi per du atskirus procedūros etapus, t. y. nustatant, ar buvo padaryta žala, ir nustatant antidempingo muitą pagal Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį. Šiomis pareigomis siekiama rasti pusiausvyrą tarp Sąjungos importuotojų, pramonės, vartotojų ir Sąjungos eksportuojančių gamintojų interesų ir Sąjungos prekybos apsaugos priemonių srityje jos išreiškia bendrąjį proporcingumo principą.
- 144 Siekdamas nustatyti, ar buvo padaryta žala, kaip apibrėžta Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalyje, Taryba ir Komisija turi įsitikinti, kad žala, atsiradusi dėl importo dempingo kaina, neatsižvelgiant į kitų veiksmų padarytą žalą, tebėra „materialinė [reikšminga]“ ir kad šie kiti veiksniai nenutraukė priežastinio ryšio tarp importo dempingo kaina ir žalos.
- 145 Antra, ieškovės teigia, kad net jei nepažeidžiamas priežastinis ryšys, antidempingo muitais galima kompensuoti Sąjungos pramonei tik importo dempingo kaina padarytą žalą, o ne „savarankišką žalą“, sukeltą kitų veiksmų. Jei būtų nuspręsta kitaip, tai reikštų, kad Sąjungos pramonei suteikiama didesnė apsauga, nei būtina. Vadinasi, nustatydamas antidempingo muitą pagal Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį Taryba turėtų atlikti taisymus atsižvelgdama į kitų veiksmų padarytą žalą.
- 146 Be to, ieškovės priduria, kad, pirma, nors Bendrasis Teismas yra pripažinęs, kad bent trys kiti veiksniai prisidėjo prie Sąjungos pramonės patirtos žalos, ir, kaip pripažino Taryba, nei ji pati, nei Komisija nepaisė šių veiksmų sukeltos žalos, Bendrasis Teismas nepaaiškino, kodėl šių trijų kitų veiksmų poveikis buvo nereikšmingas, ir todėl pažeidė savo pareigą motyvuoti, kaip tai suprantama pagal SESV 296 straipsnį. Paskui, atsižvelgiant į Bendrojo Teismo išvadą dėl šių trijų veiksmų prisidėjimo prie Sąjungos pramonės patirtos žalos, Bendrasis Teismas turėjo įpareigoti Tarybą sumažinti antidempingo muitą atmetus šių kitų veiksmų kumuliacinį poveikį. Galiausiai pripažinęs, kad šie veiksniai turėjo įtakos, ir, nors nebuvo nustatyta jokio fakto, padaręs išvadą, kad šis poveikis nėra reikšmingas, Bendrasis Teismas padarė klaidą kvalifikuodamas faktines aplinkybes.
- 147 Antra, kiek tai susiję su tariamai pažeista įrodinėjimo pareiga, ieškovės priekaištauja Bendrajam Teismui, jog jis reikalavo, kad jos apskaičiuotų trijų kitų veiksmų, padariusių žalą Sąjungos pramonei, poveikį.
- 148 Visų pirma, Taryba ir Komisija privalo pagrįsti žalą nustatymą tiesioginiais įrodymais ir objektyviai reikšmingų faktinių aplinkybių, apie kurias jos žino, analize. Ieškovių nuomone, šios institucijos privalo pateikti įrodymų dėl pataisymų, kuriuos reikia atlikti dėl kitų veiksmų sukeltos žalos. Iš tiesų, neleidžiama perkelti šios naštos eksportuojantiems gamintojams, ypač tais atvejais, kai šios įrodinėjimo naštos perkėlimas pateisinamas tik tuo, jog vertinimas, kurį turi atlikti šios institucijos, yra pernelyg sudėtingas.
- 149 Be to, Bendrasis Teismas ieškovėms uždėjo tokią įrodinėjimo našta, kurios neįmanoma įvykdyti. Iš tiesų, jos teigia, kad jos neturi prieigos prie informacijos, kuri reikalinga kitų veiksmų poveikiui apskaičiuoti.
- 150 Galiausiai ieškovės tvirtina, kad taikant gero administravimo principą, kaip jis suprantamas pagal Chartijos 41 straipsnį, Bendrasis Teismas negali leisti Tarybai ir Komisijai remtis vertinimo sudėtingumu kaip priežastimi, kad neatliktų vertinimo, kurio reikalaujama pagal teisę, ypač jei tas neatlikimas paveikia ekonominės veiklos vykdytojus.
- 151 Taryba ir Komisija teigia, kad Teisingumo Teismas turėtų atmesti ketvirtąjį pagrindą, ir prašo, jog Teisingumo Teismas pakeistų motyvus.

- 152 Jos iš esmės teigia, kad Bendrojo Teismo išvados skundžiamo sprendimo 185, 191–193 punktuose leidžia manyti, jog antidempingo muitai turėtų būti sumažinti, nes yra kitų veiksnių nei importas dempingo kaina, kurie galėjo turėti įtakos žalai.
- 153 Jos teigia, kad žalos skirtumo apskaičiavimas pagal Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį ir nustatymas, ar egzistuoja žala, kaip apibrėžta šio reglamento 3 straipsnyje, yra du skirtingi etapai. Siekdamas nustatyti žalos skirtumą Taryba ir Komisija atliko savo skaičiavimus pagal Sąjungos pramonės gamybos kainas, pelną ir gamybos sąnaudas ir neatsižvelgė į „kitus nei importas dempingo kaina žinomus veiksnius“, kurie galėjo turėti įtakos žalai, kurią patyrė Sąjungos pramonė, nes šie veiksniai yra svarbūs nagrinėjant, ar priežastinis ryšys buvo nutrauktas, pagal Pagrindinio reglamento 3 straipsnį.
- 154 Remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija priskyrimo analizė neatliekama nustatant žalos skirtumą pagal Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį. Šioje jurisprudencijoje Teisingumo Teismas nusprendė, kad nors atlikdamos priskyrimo analizę pagal Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį Taryba ir Komisija neatsižvelgė į vieną iš veiksnių, kurie galėjo turėti įtakos žalai, ši klaida nėra tokia, kad dėl jos reikėtų panaikinti per atitinkamus procesus ginčijamus reglamentus, nes šios institucijos įrodė, jog šis kitas veiksnys negalėjo nutraukti priežastinio ryšio. Iš to matyti, kad Teisingumo Teismas pripažįsta tik vieną priskyrimo analizę, kuri atliekama nustatant priežastinį ryšį.
- 155 Vadinasi, Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies negalima aiškinti taip, kad antidempingo muitas turėtų būti sumažintas siekiant atspindėti kitų veiksnių poveikį. Tokios pareigos nėra Pasaulio prekybos organizacijos sistemoje ar pagrindinių Sąjungos prekybos partnerių praktikoje, į kurią atsižvelgiama pagal Pagrindinio reglamento 4 konstatuojamąją dalį.
- 156 Taryba papildomai tvirtina, kad šis ketvirtasis pagrindas yra nepriimtinas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas. Komisija papildomai teigia, kad šis pagrindas yra netinkamas ir bet kuriuo atveju nepagrįstas.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 157 Ieškovės teigia, kad skundžiamo sprendimo 205–216 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai leido Tarybai nustatyti tokį antidempingo muitą, kuris kompensuotų žalą, kurią sukėlė kiti veiksniai nei importas dempingo kaina, ir taip pažeidė Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį, siejamą su šio reglamento 9 straipsnio 4 dalimi. Taip pat jos tvirtina, kad skundžiamo sprendimo 202 ir 205 punktuose Bendrasis Teismas neteisėtai perkėlė įrodinėjimo našta.
- 158 Taryba ir Komisija prašo pakeisti motyvus, teigdama, kad skundžiamo sprendimo 185 ir 191–193 punktuose pateiktu Bendrojo Teismo vertinimu įtvirtintas klaidingas Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies aiškinimas, nes jis reiškia, kad antidempingo muitų dydis turi būti sumažintas dėl to, kad yra kitų nei importas dempingo kaina veiksnių, kurie galėtų turėti įtakos žalai.
- 159 Iš pradžių reikia pažymėti, kad prašymas pakeisti motyvus yra priimtinas tiek, kiek jis sudaro gynybos priemonę nuo ieškovių pateikto ketvirtojo pagrindo (šiuo klausimu žr. 2013 m. liepos 11 d. Sprendimo *Ziegler / Komisija*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, 42 punktą), ir kad šis prašymas susijęs su skundžiamo sprendimo 185 ir 191–193 punktais, kuriuose, kaip matyt iš šio sprendimo 196 punkto, įtvirtinti principai, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas išnagrinėjo ieškovių argumentų, susijusių su šeštuoju pagrindu dėl panaikinimo, pagrįstumą ir kurių vertinimas ginčijamas šiuo ketvirtuoju pagrindu.
- 160 Todėl, analizuojant ketvirtąjį pagrindą, reikia išnagrinėti šio prašymo pakeisti motyvus pagrįstumą.

- 161 Skundžiamo sprendimo 191 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad nors pagal Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį nebuvo reikalaujama, kad Sąjungos institucijos laikytųsi bet kokios konkrečios metodikos siekiant užtikrinti, kad antidempingo muitas neviršytų to, kas yra būtina siekiant kovoti su žalingu importu dempingo kaina poveikiu, jos turėjo atsižvelgti į išvadas, padarytas atlikus analizę pagal šio reglamento 3 straipsnio 6 ir 7 dalis.
- 162 Skundžiamo sprendimo 192 punkte Bendrasis Teismas pridūrė, kad, jei būtų kitaip, iškiltų rizika, kad prekybos apsaugos priemonės viršytų tai, kas būtina, atsižvelgiant į siekiamą tikslą, t. y. panaikinti žalingą poveikį, todėl jos taip pat gali suteikti apsaugą nuo neigiamo poveikio dėl kitų veiksmų, o ne dėl importo dempingo kaina.
- 163 Toks vertinimas nėra teisiškai klaidingas.
- 164 Reikia priminti, kad Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalyje numatyta, jog turi būti nagrinėjami ne tik importas dempingo kaina, bet ir kiti žinomi veiksniai, kurie tuo pat metu daro žalą Sąjungos pramonei, kad būtų užtikrinta, jog šių veiksmų padaryta žala nepriskiriama importui dempingo kaina pagal šio straipsnio 6 dalį. Toje dalyje nustatyta, kad turi būti įrodyta remiantis visais pateiktais reikšmingais įrodymais, kad importas dempingo kaina daro materialinę žalą Sąjungos pramonei.
- 165 Nustatydamos žalą Sąjungos institucijos privalo iširti, ar ji iš tiesų atsirado dėl importo dempingo kaina, ir neatsižvelgti į dėl kitų veiksmų atsiradusią žalą, visų pirma kilusią dėl pačių Sąjungos gamintojų elgesio (2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, 35 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 166 Šiuo klausimu Taryba ir Komisija turi patikrinti, ar šių kitų veiksmų poveikis nebuvo toks, kad nutrauktų priežastinį nagrinėjamo importo ir Sąjungos pramonei padarytos žalos ryšį. Jos taip pat turi patikrinti, kaip tai teisingai priminė Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 185 punkte, ar dėl kitų veiksmų atsiradusi žala neįtraukta į pagal Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 7 dalį apskaičiuotą žalą ir ar taikomas antidempingo muitas neviršija to, kas būtina importo dempingo kaina sukeltai žalai kompensuoti (2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 167 Pastarasis reikalavimas pagrįstas Pagrindinio reglamento 3 straipsnio 6 ir 7 dalyse įtvirtintų taisyklių, pagal kurias Sąjungos pramonė neturi gauti didesnės apsaugos, nei būtina, kad būtų panaikintas importo dempingo kaina žalingas poveikis, tikslu (šiuo klausimu žr. dotacijų srityje 2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Moser Baer India / Taryba*, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 90 punktą ir dėl antidempingo priemonių 2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Transnational Company «Kazchrome» ir ENRC Marketing / Taryba*, C-10/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2013:865, 39 punktą).
- 168 Atsižvelgiant į tai, reikėtų pažymėti, kad Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, jog Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalyje taip pat siekiama užtikrinti šį tikslą. Iš tiesų pagal šią nuostatą, kai galutinai nustatyti faktai įrodo, kad yra dempingas ir jo padaryta žala ir dėl Sąjungos interesų reikia įsikišti, Taryba nustato galutinį antidempingo muitą, ir antidempingo muto suma neturi viršyti nustatyto dempingo skirtumo, tačiau ji turėtų būti mažesnė už šį skirtumą, jei šio mažesnio muto pakaktų Sąjungos pramonei padarytai žalai pašalinti.
- 169 Tam, kad antidempingo muitas, nustatytas pagal Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalį, neviršytų to, kas būtina siekiant kovoti su žalingu importu dempingo kaina poveikiu, būtina, kad šia suma nebūtų atsižvelgta į žalingą poveikį, kurį sukėlė kiti veiksniai nei importas dempingo kaina. Kitaip tariant, reikia, kaip iš esmės matyti iš skundžiamo sprendimo 191 ir 192 punktų, kad nustatydamos šią sumą Taryba ir Komisija atsižvelgtų į šių institucijų išvadas po patikrinimo, susijusio su žalos buvimo nustatymu, kaip apibrėžta šio reglamento 3 straipsnio 6 ir 7 dalyse.

- 170 Be to, šią išvadą patvirtina Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalis, kurios pirmas sakinytis yra susijęs su „dempingu ir jo padaryta žala“. Taigi, kaip Bendrasis Teismas teisingai pažymėjo skundžiamo sprendimo 189 punkte, minėtos dalies paskutiniame sakinyje vartojama sąvoka „žala“ turi būti suprantama taip pat kaip nuoroda į žalą, padarytą dėl dempingo, t. y. žalą, atsiradusią tik dėl importo dempingo kaina.
- 171 Tokia pati išvada taip pat patvirtinama Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 5 dalimi, iš kurios matyti, kad antidempingo muitai turėtų būti tinkamo dydžio ir taikomi nediskriminuojant produktui, importuojamam dempingo kaina iš bet kokios šalies ir darančiam žalos.
- 172 Todėl reikia atmesti Tarybos ir Komisijos prašymą pakeisti motyvus.
- 173 Kalbant apie ieškovių pateiktą pagrindą, reikia priminti, pirma, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 164–172 punktų, Bendrasis Teismas neaiškino Pagrindinio reglamento 9 straipsnio 4 dalies taip, jog Taryba gali nustatyti antidempingo muitą, kad būtų kompensuota žala, kurią sukėlė kiti veiksniai nei importas dempingo kaina.
- 174 Be to, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 206 punkte patvirtino, jog bet kuriuo atveju išnagrinėjus atitinkamas laikinojo ir ginčijamo reglamentų ištraukas nematyti, kad nustatant žalą buvo atsižvelgta į kitus veiksnius nei importas dempingo kaina. Bendrasis Teismas pridūrė, kad ieškovės nesirėmė jokia akivaizdžia vertinimo klaida, kiek tai susiję su minėtų veiksmių analize.
- 175 Bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekybos apsaugos priemonėmis, Sąjungos institucijos dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi didelę diskreciją (2009 m. rugšėjo 3 d. Sprendimo *India / Taryba*, C-535/06 P, EU:C:2009:498, 85 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 176 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad ieškovės išsamiai ir konkrečiai neginčija Bendrojo Teismo teiginio skundžiamo sprendimo 206 punkte, pagal kurį jos nesirėmė institucijų akivaizdžia vertinimo klaida, kiek tai susiję su kitų veiksmių nei importas dempingo kaina analize nustatant žalą.
- 177 Tokiomis aplinkybėmis ieškovių teiginiui, kad Bendrasis Teismas leido Tarybai ir Komisijai nustatyti antidempingo muito lygį ginčijamo importo padarytai žalai ir žalai, kurią sukėlė kiti veiksniai, panaikinti, negali būti pritarta.
- 178 Antra, kalbant apie kaltinimą, susijusį su įrodinėjimo naštos perkėlimu, reikia priminti, kad Taryba ir Komisija tikrai privalo ištirti, ar žalą, kuria jos siekia remtis nustatydamos antidempingo priemonės, iš tikrųjų lemia importas dempingo kaina, ir atmesti bet kokią dėl kitų veiksmių atsiradusią žalą. Vis dėlto, kaip teisingai priminė Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 188 punkte, bylos šalys, tvirtinančios, kad antidempingo reglamentas neteisėtas, turi pateikti įrodymų, jog kiti veiksniai nei susijusieji su importu galėjo turėti tokią reikšmę, kad būtų paneigtas priežastinis ryšys tarp Sąjungos pramonei padarytos žalos ir importo dempingo kaina (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, 41 ir 42 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).
- 179 Šiuo klausimu pažymėtina, kad skundžiamo sprendimo 205 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad ieškovės nepateikė Bendrajam Teismui argumentų arba įrodymų, kuriais remiantis galima įrodyti, jog jų nurodytų veiksmių poveikis buvo toks didelis, kad yra Sąjungos pramonei padaryta žala ir yra priežastinis ryšys tarp šios žalos ir importo dempingo kaina, ir kurie buvo rimtesni, palyginti su Tarybos ir Komisijos pareiga neatsižvelgti į dėl kitų veiksmių atsiradusią žalą. Tačiau toks teiginys nebuvo ginčijamas Teisingumo Teisme.

- 180 Be to, skundžiamo sprendimo 202 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad ieškovės neginčijo ir neįrodė, jog Tarybos teiginys, pagal kurį kiekybiškai įvertinti kitų veiksmų poveikio buvo neįmanoma, yra klaidingas. Ieškovės neginčija savo apeliaciniame skunde Bendrojo Teismo teiginio, susijusio su Tarybos teiginių neginčijimu pirmojoje instancijoje.
- 181 Taigi, priešingai, nei teigia ieškovės, Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos taikydamas kriterijus, susijusius su įrodymų pateikimu.
- 182 Darytina išvada, kad ketvirtąjį pagrindą reikia atmesti.
- 183 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti apeliacinį skundą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 184 Pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas, bylinėjimosi išlaidų klausimą sprendžia Teisingumo Teismas.
- 185 Šio reglamento 138 straipsnio 1 dalyje, taikomoje apeliaciniam procesui pagal to paties reglamento 184 straipsnio 1 dalį, numatyta, kad iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.
- 186 Kadangi *Canadian Solar Emea*, *Canadian Solar Manufacturing (Changshu)*, *Canadian Solar Manufacturing (Luoyang)*, *Csi Cells Co.* ir *Csi Solar Power* pagrindinis apeliacinis skundas buvo atmestas, o Taryba ir Komisija prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš šių bendrovių, jos turi padengti su šiuo apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas.
- 187 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, taip pat taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, Komisija, įstojusi į bylą apeliaciniame procese dėl pagrindinio apeliacinio skundo, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 188 Kadangi Komisijos priešpriešinį apeliacinį skundą buvo atmestas, o *Canadian Solar Emea*, *Canadian Solar Manufacturing (Changshu)*, *Canadian Solar Manufacturing (Luoyang)*, *Csi Cells Co.* ir *Csi Solar Power* reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas, Komisija turi padengti bylinėjimosi išlaidas, susijusias su priešpriešiniu apeliaciniu skundu.
- 189 Pagal Procedūros reglamento 140 straipsnio 1 dalį, taip pat taikomą apeliacinėse bylose pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, Taryba, įstojusi į bylą apeliaciniame procese dėl priešpriešinio apeliacinio skundo, padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinius skundus.**
- 2. *Canadian Solar Emea GmbH*, *Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc.*, *Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc.*, *Csi Cells Co. Ltd* ir *Csi Solar Power Group Co. Ltd* padengia su pagrindiniu apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. Europos Komisija padengia savo su pagrindiniu apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas.**
- 4. Europos Komisija padengia su priešpriešiniu apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas.**

5. Europos Sąjungos Taryba padengia savo su priešpriešiniu apeliaciniu skundu susijusias bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.